

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o., P., IČO: X.**, zastúpený advokátskou kanceláriou F., s. r. o., G., IČO: X., proti povinnej: **B., nar. X., V., o vymoženie 626,37 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská nová Ves pod sp. zn. 7 Er 592/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. 02. 2013, č. k. 14 CoE 279/2012-54, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. 02. 2013, č. k. 14 CoE 279/2012-54 **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 13. 08. 2012, č. k. 7 Er 592/2006-33 exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 245,45 eur.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) uznesením zo 14. 02. 2013, č. k. 14 CoE 279/2012-54 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení exekúcie a vo výroku o náhrade trov exekúcie a zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Upozornil, že súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Medzi procesné podmienky patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávneného, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné súdy. Krajské súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 104 ods. 1 vetá prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (vid' § 9 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil (§ 104 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p.) bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2013

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková